

Dave Mathewson, Ufunuo, Hotuba ya 16

Ufunuo 11 Hekalu na Mashahidi Wawili

© 2024 Dave Mathewson na Ted Hildebrandt

Huyu ni Dk. Dave Mathewson katika mafundisho yake kuhusu kitabu cha Ufunuo. Hiki ni kipindi cha 16 cha Ufunuo 11, Hekalu, na Mashahidi Wawili.

Katika Ufunuo 11, tulisema kuna taswira mbili tofauti ambazo mwandishi anatumia, na swali ni picha hizo zinaonyesha nini na zinarejelea nini na pia uhusiano kati ya picha hizo mbili.

Ya kwanza tuliyotanguliza ilikuwa ni sanamu ya hekalu na hekalu ambayo Yohana anaambiwa aipime katika mistari miwili ya kwanza ya sura ya 11. Na kisha sehemu kubwa ya sehemu iliyobaki ya sura ya 11 inatawaliwa na masimulizi ya mashahidi wawili wanaotoka nje na kushuhudia, na mwisho wa siku, mnyama ainuka kutoka katika kuzimu, na kuwaua, na baada ya hayo, wanainuliwa na kuthibitishwa. Sura ya 11 inaisha kwa tarumbeta ya saba kupulizwa hatimaye, ambayo ilivunjwa kutoka kwa tarumbeta ya sita nyuma katika Sura ya 9. Sasa, ninachotaka kufanya ni kuangalia picha hizo mbili kwa undani zaidi.

Katika Ufunuo 11, mstari wa 1 na 2, tunatambulishwa kwa sanamu ya kwanza, ambayo ni sanamu au ishara ya hekalu. Tena, swali la kwanza la kufikiria ni kuuliza hii inaweza kumaanisha nini, ambayo sio swali lakini kanuni ya kwanza ya kutambua. Hatua ya kuanzia ni kutambua hii pengine ni ishara ya kitu kama tumeona tena na tena, ambayo ni kesi katika kitabu cha Ufunuo.

Kwa hiyo swali ni, hekalu hili linafananisha nini? Je, inaashiria nini? Je, inarejelea hekalu halisi au aina fulani ya muundo wa kimwili au nini? Kumekuwa na chaguzi kadhaa za kuelewa hili. Jambo la kuanzia ni kutambua kwamba pengine Yohana anachota kwenye usuli wa Agano la Kale katika mfano wa kupima hekalu. Kwa mfano, Ezeieli sura ya 40 hadi 48, ambayo ni andiko muhimu litakaloathiri maono ya Yohana mwenyewe baadaye katika Ufunuo 21 na 22, ambapo Yohana ana maono ya hekalu jipya la Yerusalemu.

Sanamu ya hekalu inatumiwa kwa jiji la Yerusalemu, kama tutakavyoona, na jiji hilo linapimwa. Hilo lina msukumo wake ndani na ushawishi wake kutoka kwa Ezeieli 40 hadi 48, ambapo mwandishi au mwonaji Ezeieli anachukuliwa kwenye ziara na kwa kweli anaona inapima hekalu. Na ili hilo litoshee hapa, ambapo Yohana sasa anapewa kusomwa na kuambiwa alipime hekalu la Mungu.

Andiko lingine ambalo pengine linaathiri kinachoendelea hapa ni Zekaria sura ya 2, 1 hadi 5, ambapo Zekaria pia anapewa usomaji wa kupimia na kuambiwa kupima Yerusalemu. Kwa hiyo taswira ya Yohana hapa inatokana na maono ya kiapokaliptiki

kutoka kwa Ezekieli, kutoka Zekaria 2, na sasa Yohana anaambiwa alipime hekalu hili. Kwa hivyo swali linakuwa, hekalu hili ni nini? Kumekuwa na idadi ya mapendekezo, na kama vile masuala mengine ya kutafsiri Ufunuo, sitaki kuyachunguza yote.

Lakini kwanza kabisa, chaguo moja la kawaida limekuwa kwamba hili ni rejeleo la hekalu halisi la wakati wa mwisho lililojengwa upya, ambalo mara nyingi linahusishwa na mtazamo huo wa Ufunuo ambao unaona sura ya 4 hadi 22, ukamilifu wake bado ujao, ukirejelea hali ya siku za mwisho ya wakati ujao ambayo inatukia hadi, mwisho kabisa wa historia inayoongoza hadi, na kisha kujumuisha matukio yanayozunguka ujio wa pili wa Yesu Kristo. Sehemu ya hiyo ingekuwa kusoma sura ya 11, ambayo inatabiri hekalu halisi lililojengwa upya katika utimilifu wa maandiko kama Ezekieli 40 hadi 48. Uelewa mwingine wa kawaida wa hili ni kwamba hii inarejelea hekalu, hekalu halisi katika karne ya kwanza ambalo baadaye liliharibiwa katika 70 AD.

Kwa hivyo mtazamo huu unahusishwa na mtazamo wa Ufunuo ambapo karibu Ufunuo wote katika sura ya 4 hadi 22, matukio yote yanaelezea kile ambacho tayari kilikuwa kinaendelea katika karne ya kwanza, mtazamo wa karne ya kwanza tu unaojulikana kama mtazamo wa Preterist. Tulizungumza kidogo juu ya hilo hapo awali. Na kwa hivyo hekalu hapa ambalo linaelezewa kwa hakika ni hekalu halisi lililosimama katika karne ya kwanza BK kabla ya kuharibiwa mwaka 70 BK.

Na mtazamo huo unahusishwa na mtazamo wa Ufunuo ambao kwa hakika uliandikwa nyuma katika takriban miaka ya katikati ya 60 BK. Mtazamo mwingine wa hekalu hapa ni kulichukua kwa njia ya mfano zaidi; yaani, hekalu hapa linaashiria watu wa Mungu, lakini bado linarejelea hekalu la siku zijazo ambalo ni watu wa Mungu wa siku zijazo, likichukua taswira ya hekalu kwa njia ya kitamathali au kiishara likirejelea watu wa Mungu wenyewe. Mtazamo mwingine, mtazamo wa nne ambao ningeukubali ni kwamba hekalu hapa kwa hakika ni sitiari kwa kanisa la watu wa Mungu, lakini labda hairejelei tu karne ya kwanza BK, bila kurejelea tu hekalu la siku zijazo, lakini labda inarejelea tu kanisa katika uwepo wake kuanzia karne ya kwanza BK, lakini kanisa katika uwepo wake hadi ujio wa pili wa Kristo au hadi Kristo atakaporudi na kukamilika kwa sura ya 1 kwenye historia.

Kwa hiyo ninalichukulia hekalu hapa kuwa ni mfano wa watu wa Mungu, au yaani, katika Ufunuo wote, lingekuwa watu wa Mungu, watu wapya wa Mungu, kanisa linalojumuisha Wayahudi na Wamataifa. Kwa maneno mengine, tumeona tena na tena kwamba Yohana mara nyingi alitumia taswira ya Agano la Kale akimaanisha Israeli na sasa kuitumia kwa watu wapya wa Mungu, kanisa. Mahali pengine katika Agano Jipya, tumeona kwamba waandishi wa Agano Jipya wanaweza kuchukua picha za hekalu kutoka kwa Agano la Kale na sasa kuitumia kwa watu wapya wa Mungu.

Hivyo Paulo, kwa mfano, anaweza kusema kwamba kanisa ni, na anaweza kuhutubia wasomaji wake katika 1 Wakorintho 3, kama wewe ni hekalu. Hamjui ya kuwa ninyi

mmekuwa hekalu la Mungu? Katika Waefeso sura ya 2, katika mstari wa 20 na 22, anaeleza kanisa kama hekalu lililojengwa juu ya misingi ya mitume na manabii, Yesu akiwa jiwe la pembeni la hekalu, na hekalu linakua na kuwa makao takatifu ambapo Mungu anaishi kwa Roho wake Mtakatifu kwa kutumia lugha ya hekalu la Agano la Kale. Na hata nyuma katika sura ya 3 katika mstari wa 12 wa Ufunuo kwa moja ya makanisa, Yohana anaahidi kwamba kama watashinda, watakuwa nguzo katika hekalu la Mungu. Kwa hiyo, si tu katika Agano Jipya bali hata katika Ufunuo, Yohana amechukua sanamu ya hekalu na taswira ya kimwili ya hekalu kutoka kwa Agano la Kale na sasa anaona inatimizwa katika kanisa au kwa watu wa Mungu wenyewe.

Kwa hivyo ninachukulia kwamba hekalu hapa katika sura ya 11, aya ya kwanza na ya pili, hairejelei hekalu halisi, ama katika karne ya kwanza, hekalu ambalo lingekuwa limesimama, au kurejelea baadhi ya hekalu halisi lililojengwa upya katika siku zijazo, lakini badala yake linapaswa kueleweka kwa njia ya mfano kama rejeleo la watu wa Mungu kama hekalu, kama makao ya Mungu. Na hapa pengine inarejelea basi kwa watu wa Mungu kama hekalu katika kuwepo kwao kuanzia katika karne ya kwanza, ikirejelea wasomaji wa Yohana mwenyewe, lakini ikiongoza hadi kwenye kipindi chote cha wakati, kinachoongoza hadi kwenye ujio wa pili wa Kristo, wakati wowote anapokuja kukamilisha historia. Inafurahisha, hii sio mpya kwa John.

Kwa mfano, jumuiya ya Qumran na Vitabu vya Bahari ya Chumvi mara nyingi vilichukua taswira ya muda ya Agano la Kale na kuitumia kwa jumuiya yao wenyewe. Waliona jumuiya yao wenyewe kama hekalu la Mungu. Waliona washiriki wao binafsi kama mawe ya ujenzi wa hekalu.

Hata hivyo tofauti kubwa ilikuwa ni jumuiya ya Qumran ilionekana kujiona; jumuiya hiyo iliyo karibu na Bahari ya Chumvi ilionekana kujiona kuwa hekalu la Mungu kwa sababu walifikiri kwamba hekalu la Yerusalemu lilikuwa uasi-imani na lilikuwa ovu na halikuwa hekalu la kweli. Lakini hata jumuiya ya Qumran bado ilitazamia ujenzi wa baadaye wa hekalu siku moja. Ambapo Yohana anaonekana kupendekeza kwamba sababu ya jumuiya kuwa hekalu la Mungu ni kwa sababu Yesu Kristo mwenyewe ndiye hekalu la kweli.

Yesu Kristo ndiye utimizo wa kweli wa hekalu la Mungu, na kwa hiyo, wale walio wa Kristo pia wanaunda hekalu. Na kwa hiyo tutaona tukifika sura ya 21, Yohana haoni hekalu, si kwa sababu alifikiri lile la awali lilikuwa ovu, lakini Yohana haoni hekalu la kimwili katika Yerusalemu Mpya kwa sababu Mwana-Kondoo mwenyewe ndiye hekalu na watu wote wa Mungu wenyewe pia ni hekalu. Kwa hiyo sasa Yohana anawaona watu wa Mungu kuwa hekalu, na anaambiwa awapime, isipokuwa cha kufurahisha, hapa anaambiwa kupima sehemu ya hekalu tu.

Sehemu anayoiita ua, ua wa nje, haitapimwa na badala yake itakabidhiwa kwa Mataifa ili kukanyagwa kwa muda wa miezi 42. Na swali ni je, kipimo hiki kinahusu nini? Kwa nini anaambiwa apime hekalu? Na kisha pili, kwa nini sehemu ya hekalu

haijapimwa na kutupwa nje kwa Mataifa ili kukanyagwa kwa muda wa miezi 42? Kwanza kabisa, kitendo cha kupima hapa kinaonekana kupendekeza na kuashiria umiliki na ulinzi. Hivyo ukweli kwamba kiasi kama kile mtu hupata katika Zekaria sura ya 2, kwa mfano, tendo la kupima.

Kwa hiyo kupimwa kwa hekalu, hekalu linalofananisha watu wa Mungu, kunaonyesha kulindwa na kuhifadhiwa kwa watu wa Mungu. Wakati huu, yote yanayotendeka katika mihuri hii na tarumbeta hizi ni kwamba sasa watu wa Mungu wanalindwa na kuhifadhiwa. Kumbuka kwamba yeye pia hapimi hekalu tu, bali madhabahu na wale wanaoabudu ndani yake.

Labda, hatupaswi kuchukua hii kihalisi kana kwamba kuna vitu vitatu tofauti. Kuna hekalu, na kisha kuna madhabahu, na kisha watu kuabudu ndani yake, au kwamba hawa ni aina tatu tofauti za waumini au watu ndani ya kanisa. Lakini tena, mwandishi anatumia tu maelezo ya kina ya hekalu na madhabahu na wale wanaoabudu ndani yake.

Yote kwa pamoja, hii inakusudiwa kutoonyesha vipengele tofauti ndani ya hekalu, lakini vyote kwa pamoja, vinaashiria watu wa Mungu kama hekalu ambao sasa wanapimwa, kuashiria kuhifadhiwa kwao na ulinzi wao. Sasa swali ni je, kwa nini ua wa madhabahu wa hekalu haujumuishwi? Haijapimwa na kulindwa inavyoonekana, lakini sasa inatupwa nje na kuwa chini ya mataifa na kukanyagwa juu yake. Maelezo mawili yanayowezekana.

Mojawapo ni kwamba mahakama ya madhabahu ambayo haijapimwa inakusudiwa kuashiria washiriki wasio waaminifu wa kanisa. Kumbuka nyuma katika sura ya pili na ya tatu, ni makanisa mawili tu yaliyokuwa yaaminifu na kuteswa kwa sababu hiyo. Mengi ya makanisa yalikuwa na nia ya kuridhiana na kanisa moja lilikuwa limeridhika sana hivi kwamba wengi wao walipokea tathmini mbaya sana.

Makanisa kadhaa yalikuwa na baadhi ya waliokuwa waaminifu lakini wengine hawakuwa na ambao walikuwa wakiwavumilia walimu ambao walikuwa wakisema ni sawa kuridhiana. Kwa hiyo, uwezekano mmoja ni kwamba sehemu ya hekalu ambayo inapimwa na kulindwa itakuwa makanisa ya uaminifu kutoka sura ya pili na washiriki waaminifu wa makanisa kutoka sura ya pili na ya tatu. Sehemu ya hekalu ambayo inatupwa nje wakati huo ingewakilisha wasio waaminifu, washiriki wa makanisa walioasi.

Uwezekano mwingine mmoja ambao nadhani unaweza kuendana vizuri zaidi na kile tunachoona katika sehemu nyingine ya sura ya 11 na kile ambacho tumeona hadi sasa ni kwamba kipimo hiki cha sehemu ya hekalu, lakini bila kujumuisha ua wa madhabahu, kungependekeza kwamba hili ni kanisa linaloonekana kutoka kwa mitazamo miwili tofauti. Hicho ndicho kipimo cha hekalu, moyo wa hekalu, patakatifu pa patakatifu, na maskani ya Mungu, ilipo madhabahu. Hili linaonyesha

kuwa kanisa limelindwa kiroho, kama lilivyotunzwa na kulindwa na Mungu likiwa bado liko chini ya mateso ya mataifa na mikononi mwa Milki ya Kirumi.

Kwa hiyo, ukweli kwamba sehemu ya hekalu imehifadhiwa na kulindwa inaonyesha kanisa jinsi linavyohifadhiwa na kulindwa kiroho na Mungu, lakini ukweli kwamba sehemu yake inatupwa nje ili kukanyagwa itakuwa kuangalia kanisa kutoka kwa mtazamo kwamba bado litateswa. Bado itakuwa chini ya mateso na mateso mikononi mwa taifa na katika mikono ya Milki ya Kirumi, baadhi yao hata kufikia hatua ya kifo. Tena, katika mawazo yangu, hii inaleta maana katika mwanga wa Ufunuo uliosalia, ambapo watakatifu wanaonyeshwa.

Kwa mfano, nyuma katika sura ya 7, wanaonyeshwa kama wametiwa muhuri na kulindwa na Mungu, lakini bado wanateswa. Katika sura za 12 na 13 zinazofuata, tutaona taswira ile ile ya kanisa likilindwa na bado likiwa chini ya mateso kutoka kwa mikono ya Shetani, mikononi mwa mnyama, na katika mikono ya Milki ya Kirumi. Sasa, muda ambao kanisa linaruhusiwa kuteswa, linaloonyeshwa tena labda na mahakama ya nje kutopimwa na kukanyagwa na mataifa, ni kipindi cha miezi 42.

Ukifanya hesabu, unatambua kwamba ile miezi 42 ni njia nyingine ya kusema miaka mitatu na nusu, kwamba wakati, nyakati, na nusu wakati unaotoka katika kitabu cha Danieli unaoupata katika Ufunuo sura ya 12 na mstari wa 14. Unapata lugha hiyo ya nyakati, nyakati na nusu katika Danieli, kwa mfano, sura ya 7 na mstari wa 25, sura ya 9 na mstari wa 27, sura ya 9 na mstari wa 27. Na unaweza kuangalia maandiko hayo peke yako, lakini hapo ndipo pengine ambapo Yohana anapata wazo la miaka mitatu na nusu au kihalisi wakati, nyakati, na kisha nusu wakati, miaka mitatu na nusu.

Tunatumahi, kufikia sasa, umegundua kuwa miezi hii 42, kama nambari zingine ambazo tumeona katika Ufunuo na majina mengine ya muda, haipaswi kuchukuliwa kwa uhalisi mkali. Sio kipindi cha muda halisi ambacho kinakusudiwa kuhesabiwa kwenye kalenda ili uweze kutia alama kila siku hadi ufikie miezi 42 haswa. Na kama tulivyosema, miezi 42 ni takriban miaka mitatu na nusu.

Badala yake, tena, matumizi ya mwandishi ya nambari 42 hayakusudiwi sana kuwa halisi ili kuonyesha na kufasiri tabia na maana ya wakati ambao kanisa litapata mateso. Na ninapendekeza kwako kwamba tutaona katika muda mfupi tu kwamba pengine miezi 42 inakusudiwa kuchukua muda wote wa kuwepo kwa kanisa. Kwa hiyo tayari katika karne ya kwanza, makanisa yalipaswa kujielewa katika kipindi hiki cha miezi 42.

Lakini wazo sio kwamba baada ya miezi 42, wamemaliza. Lakini ile miezi 42, si kihalisi, bali kiishara kama nambari nyingine, inakusudiwa kufasiri na kueleza na kueleza tabia ya kuwepo kwa kanisa hadi Kristo atakaporudi. Sasa, Yohana alipata wapi namba 40? Nambari 40 ina jukumu muhimu katika Agano la Kale.

Kwa mfano, huduma ya Eliya. Na baadaye, tutaona kwamba katika sehemu iliyobaki ya sura ya 11, Eliya anaonekana kuwa na jukumu kama utambulisho wa mmoja wa mashahidi wawili. Hivyo kwa mfano, huduma ya Eliya katika 1 Wafalme 17 na 18, hasa baadaye katika Agano Jipya.

Soma Yakobo 5:17, kwa mfano, ambapo Eliya anaonekana kuwa mmoja wa miaka mitatu na nusu. Lakini pia katika Hesabu 33, tunaona kwamba kutangatanga kwa Israeli jangwani kulifanyika katika kambi 40 katika Hesabu 33. Hilo lingependekeza basi kwamba 40 ingeonyesha wazo la hukumu na kujaribiwa.

Kwa hiyo, miezi 42 ingeonyesha kwamba kanisa sasa linajaribiwa. Iko kwa wakati wa majaribio. Lakini katika sura ya 12, mstari wa 14 wa Ufunuo, tutaona pia kwamba nambari ya 40 inadokeza kuhifadhiwa pia.

Kwa hiyo kile namba 42 inachosema ni kwa kukumbuka maandiko ya Agano la Kale hasa, na jinsi Ufunuo unavyoitumia ni 42 basi, badala ya kuwa jina la kipindi halisi cha wakati, ina maana ya kufasiri tabia ya kuwepo kwa kanisa kama moja ya kuhifadhi, lakini moja ya majaribio, hata hukumu juu ya watu wa Mungu. Kwa hiyo Yohana ametuambia kwa sanamu hii ya kupima hekalu, jambo fulani kuhusu asili ya kuwepo kwa kanisa. Kama hekalu la Mungu, kama maskani ya Mungu, kama mahali ambapo Mungu anakaa na watu wake, kama hekalu katika ulimwengu, kanisa litahifadhiwa.

Walakini, wakati huo huo, itateseka mikononi mwa Rumi na mikononi mwa ulimwengu kupitia mateso. Kwa hiyo, tabia ya kuwepo kwa kanisa ni wakati wa kuhifadhiwa, lakini pia ni wakati wa kujaribiwa na kuteseka. Taswira inayofuata, kuanzia mstari wa 3, ni picha inayofuata ambayo Yohana anachora juu yake, kisha ni mashahidi wawili.

Na tunataka tena kuuliza swali, hawa mashahidi wawili ni akina nani? Na ni nini wanachofanya? Na wanafanya hivi lini? Kwanza kabisa, katika mstari wa 3, tunaambiwa kwamba wanashuhudia kwa siku 1260. Labda hii inategemea, au toleo la siku 1290 za Danieli katika sura ya 12, mstari wa 11 wa Danieli. Na kisha nambari ya Yohana 1260 inaweza kuakisi utoaji wa jumla zaidi wa miezi 30, kwa kweli miezi 30 ya siku.

Lakini siku 1260 tena ni takribani sawa na miezi 42 au miaka mitatu na nusu. Kwa hiyo Yohana anatumia nambari hizi, nadhani, kwa kubadilishana, miaka mitatu na nusu, miezi 42, au siku 1260, kulingana na kile anachotaka kusema au kutegemea jinsi anavyotaka kuashiria kipindi cha kuwepo kwa kanisa. Kwa hiyo, kwa maneno mengine, nadhani siku 1260, miezi 42, na miaka mitatu na nusu zote ni njia za mfano za kurejelea kipindi sawa cha wakati.

Uwepo wa kanisa ulianza katika karne ya kwanza na uliongoza hadi ujio wa pili wa Kristo. Na, bila shaka, John hakuwa na inkling kwamba ingeendelea kwa miaka 2000.

Anaelewa tu kuwepo kwa kanisa kama moja ya majaribio na uhifadhi hadi Kristo atakaporudi.

Sasa, kwa maoni yangu, hakuna dalili kwamba Yohana anakusudia sisi kuongeza yoyote ya nambari hizi ili kupata kipindi cha miaka saba ya dhiki. Katika baadhi ya miundo ya kitheolojia ya kitabu cha Ufunuo, au katika sehemu fulani za kitheolojia, Ufunuo unasomwa ukionyesha kipindi cha miaka saba ya dhiki. Hiyo ilifika nambari moja, kwa kuungana na Daniel kurudi kwenye majuma yake 70.

Na sitaki kuingia katika hayo yote. Mjadala wa Danieli wa majuma 70 katika sura ya tisa, naamini. Lakini pia kwa kujumlisha vipindi viwili kati ya hivi vya miaka mitatu na nusu au miezi 42 au siku 1260, mtu anafika kwenye miaka saba au dhiki ya miaka saba.

Lakini tena, sioni ushahidi popote kwamba Yohana anakusudia tuongeze chochote kati ya vipindi hivi vya wakati hadi kufikia kipindi cha miaka saba. Badala yake, Yohana anatumia tu vipindi tofauti vya wakati au kurudi na kurudi kati ya miezi 42, miaka mitatu na nusu, siku 1260 ili kueleza kipindi kile kile cha wakati. Kwa maneno mengine, tulisema kipindi cha wakati ni kuwepo kwa kanisa kuanzia karne ya kwanza na kuendelea hadi kurudi kwa Yesu Kristo kulifikisha mwisho, ambalo tutapata katika muhuri namba saba.

Lakini kulingana na kile Yohana anataka kusema, na jinsi anavyotaka kuonyesha mapambano ya kanisa na kuwepo kwake, Yohana anaweza kutumia nambari hizi tofauti. Kwa mfano, zote zinapaswa kuchukuliwa kwa njia ya mfano. Kwa hivyo, swali ni, ni nini maana inayoonyeshwa kwa kutumia alama hizi? Kwa hiyo Yohana anaweza kueleza kipindi cha kuwepo kwa kanisa kuwa ni miaka mitatu na nusu, miaka mitatu na nusu akidokeza kitu ambacho ni kikali, kitu ambacho kinaonyesha mateso na mateso ya kanisa, lakini hayatadumu.

Miaka mitatu na nusu ni nusu ya saba, saba ikiwa ni idadi ya ukamilifu na ukamilifu. Tatu na nusu iko mbali sana na hiyo. Kwa hiyo, miaka mitatu na nusu ingedokeza kwamba kanisa limo katika safari ngumu, kwa kusema.

Ni wakati wa majaribio. Ni mateso makali, lakini itakatiliwa mbali. Haitadumu.

Na unafikiri juu yake, wazo la wakati, nyakati, na nusu ya wakati. Wakati, na kisha huongezeka hadi nyakati, lakini jinsi mambo yanavyosonga, basi nusu ya wakati, wakati unakatika. Kwa hivyo, wazo ni kwamba uwepo wa kanisa utakuwa wa mateso makali, lakini hautadumu.

Itakatwa, na inapungukiwa na nambari kamili ya saba. Kwa kutumia neno la miezi 42, basi Yohana anaweza kuonyesha uwepo wa kanisa katika mwanga wa historia ya Agano la Kale kama wakati wa kujaribiwa, lakini pia wakati wa ulinzi kama ilivyokuwa

kwa Israeli jangwani. Kwa kutumia siku 1260, mwandishi anaweza kukumbuka kipindi cha kujaribiwa ambacho Danieli mwenyewe alikitarajia na sasa kudokeza kwamba kanisa limeingia katika kipindi hicho na kanisa linatimiza tena kile ambacho Danieli alikuwa anatabiri.

Kwa hiyo tukio hili linatokea lini, au ni lini kipindi hiki cha miezi 42 au siku 1260, au miaka mitatu na nusu? Hizo ni njia tofauti za kuelezea kiishara tabia ya kipindi kizima cha kanisa. Tena, kwa mtazamo wetu, tunaangalia miaka 2000 baadaye, lakini Yohana alipenda zaidi kuelezea tabia ya mapambano ya kanisa na kuwepo kwake ambayo ingeongoza hadi ujio wa pili wa Kristo wakati wowote ambao ungetokea. Tunapotazama Ufunuo, ingawa, nadhani tutaona kwamba Yohana anapendekeza kwamba kipindi hiki cha dhiki, mwaka huu wa tatu na nusu, miezi 42, kipindi cha siku 1260 huanza na kifo cha Yesu Kristo.

Mateso ya Yesu Kristo mwenyewe na ushuhuda wake mwenyewe mwaminifu hadi kufa ulikuwa mwanzo wa kipindi hiki cha dhiki. Na sasa kanisa, sasa wafuasi wake, wanashiriki katika ushuhuda uleule mwaminifu katika uso wa mateso na kifo. Kwa kweli, ili kuendelea zaidi ya hili, ikiwa mtu anataka kusadikishwa kwamba hii ni sifa ya historia yote ya kanisa, mtu anahitaji tu kuchukua kitu kama vile, kusema Kitabu cha Mashahidi cha Fox na maelezo mengine hata ya kile kinachotokea katika kanisa katika nchi za ulimwengu wa tatu, na kadhalika, ili kuona ni kwa kiwango gani Wakristo wanaendelea kuteseka na hata kuteswa kwa ajili ya imani yao.

Jambo ambalo linatufungua macho sisi tunaoishi katika maeneo ambayo bado tunafurahia uhuru mwingi wa kidini bila kuhangaiwa kuhusu kudhabihu maisha yetu kwa ajili hiyo. Sasa, katika sura ya 11, kuanzia mstari wa tatu, kipindi hiki cha miezi 42 au siku 1260 au miaka mitatu na nusu sasa kinakusudiwa kuelezea wakati wa hawa mashahidi wawili. Katika sehemu iliyobaki ya sura ya pili, tulisema mashahidi wawili na kazi zao, kwa kusema, walikuwa na awamu mbili katika kipindi hiki cha wakati.

Sehemu ya kwanza yake ni wale mashahidi wawili wanaotoka na kushiriki katika kushuhudia ulimwenguni. Na wanaonekana kufanya hivyo kwa kiasi kikubwa cha mafanikio. Na kwa hilo, ninamaanisha wanafanya hivyo bila kuonekana kupata madhara au upinzani wowote.

Kwa kweli, andiko hilo linatuambia kwamba yeyote anayejaribu kuwadhuru kwa kweli atapata madhara makubwa. Kwa hiyo inaonekana kanisa linaruhusiwa kufanya, au mashahidi hawa wawili wanaruhusiwa kutoa ushahidi wao. Lakini mwisho wa siku, tutaona kuanzia mstari wa saba.

Inasema, sasa wanapomaliza kushuhudia, mnyama anaruhusiwa kutoka shimoni na kuwaua. Kwa hivyo katika tatu hadi sita, wanaonekana kuwa hawawezi kushindwa. Na kuanzia mstari wa saba, ghafla wanaonekana kuwa katika mazingira magumu.

Mnyama anatoka shimoni, anawaua, na ulimwengu wote kimsingi hufanya karamu kwa sababu wanafurahi kwamba mashahidi hawa wawili wameuawa. Kwa hivyo nataka kuuliza basi, je, tunaelezeaje kile kinachoonekana kuwa kinaendelea katika sura ya 11 na kutoweza kushindwa lakini kisha kuathirika kwa mashahidi hawa wawili? Na tena, hawa mashahidi wawili ni akina nani? Ninachotaka kuanza nacho ni kwamba vitambulisho vya hawa mashahidi wawili ni akina nani. Ni akina nani hao? Sasa, hatua ya kuanzia ni kutambua kwamba chochote au nani mashahidi hawa ni, wanapaswa kuchukuliwa mfano, kama tumeona na picha nyingine zote. Yaani, ingawa mashahidi wawili wanaweza kutaja watu wawili halisi, si lazima warejeelee mashahidi wawili tu.

Wanaweza kurejeelea mengi zaidi, kwa njia sawa na kwamba katika katuni zetu za kisiasa, Mjomba Sam, kwa mfano, na hii inaweza kuwa sio mfano bora, lakini Mjomba Sam anawakilisha serikali nzima, anawakilisha kundi zima la watu, sio mtu mmoja peke yake. Vivyo hivyo, mashahidi hawa wawili wangeweza kuwakilisha zaidi ya watu wawili tu. Mashahidi wawili wana uwezekano mkubwa wa kuwa na historia yao katika takwimu za Agano la Kale za Musa na Eliya, na katika apocalyptic nyingi za Kiyahudi, kuna matarajio ya Musa na Henoko, kwa mfano, kurudi.

Kuna matarajio kwamba Musa na Eliya watarudi. Baadhi ya hayo yanaonekana kusema uwongo; matarajio ya kurudi kwa Eliya yanaonekana kuwa nyuma sio tu ya maandiko kadhaa ya Agano la Kale lakini pia ufahamu wa Yohana Mbatizaji katika Injili. Kwa hiyo, matarajio ya nabii kama Musa ni kutokea, matarajio ya kuja kwa Eliya, na inashangaza katika Agano la Kale kwamba wote wawili wanaonekana kuondolewa katika dunia hii kwa njia zisizo za kawaida sana.

Katika mstari wa 6 wa sura ya 11, angalia inasema, watu hawa, mashahidi hawa wawili, wana uwezo wa kuzifunga mbingu ili mvua isinyeshe wakati wa kutoa unabii. Kusababisha mvua isinyeshe au kuziba anga ili mvua isinyeshe ilikuwa moja ya miujiza aliyoifanya Eliya. Lakini basi ona jambo linalofuata, linasema, nao wana uwezo wa kugeuza maji kuwa damu na kuipiga dunia kwa kila aina ya tauni mara nyingi wapendavyo, jambo ambalo hasa ndilo Musa alifanya katika kitabu cha Kutoka, akikumbuka mapigo ya Kutoka.

Kwa hiyo, kielelezo cha msingi kwa mashahidi hawa wawili pengine ni takwimu za Agano la Kale za Musa na Eliya. Lakini cha kufurahisha, kumbuka kwamba si kwamba mmoja wao anafanya miujiza ya Eliya na mwingine anafanya miujiza ya Musa. Wote wawili ni Eliya na Musa.

Kwa hiyo, Yohana anapendezwa kusema kwamba mmoja wao ni Musa na mwingine ni Eliya. Wote wawili wanafanya miujiza wa kufunga anga ili mvua isinyeshe. Na wote wawili wanaweza kuyageuza maji kuwa damu na kuipiga ardhi kwa mapigo.

Kwa hiyo, wote wawili wanafanya kazi za Musa na Eliya, si moja au nyingine. Inafurahisha pia kwamba kwa kuwaita manabii, Eliya na Musa walikuwa na kazi za kinabii na huduma za kinabii katika Agano la Kale kama mashahidi hawa wawili wanavyofanya hapa. Sasa, kwa mara nyingine tena, tunahitaji kuuliza mashahidi hawa ni akina nani. Baadhi ya watu wamesadikishwa kwamba huyu ndiye Musa na Eliya wanaofufuka wakati huu.

Mara nyingi hilo huhusishwa na wakati ujao kabla tu ya kuja kwa Kristo katika kipindi hiki cha mwisho cha maisha duniani kwa kipindi hicho cha wakati. Kwa kweli wengine wamejaribu kuhusisha mashahidi hao wawili na watu wa kihistoria katika karne ya kwanza, mmoja wa kawaida ni kwamba mmoja alikuwa Paulo na mmoja alikuwa Petro. Na hii inaelezea huduma yao.

Hilo linawezekana. Lakini kwa mara nyingine tena, nadhani labda tunapaswa kuwaangalia watu hao wawili kama ishara na labda sio ishara ya watu wawili sahihi au kutambuliwa kama watu wawili haswa. Lakini kufuatia maoni kadhaa, ningekubali kwamba watu hao wawili ni mfano wa kanisa zima la kushuhudia.

Tukitazama kanisa zima katika kipindi hiki cha wakati, kuanzia karne ya kwanza hadi Kristo atakaporudi. Tutaona mwishoni mwa sura ya 11 na kwa muhuri wa saba katika sura ya 11 vilevile kwamba hadi Kristo arudi, haya ni maono ya mfano au taswira ya kanisa katika ushuhuda wake mwaminifu na jukumu lake la kinabii ulimwenguni. Na tena, hatupaswi kuchukua hizi kama mbili.

Wengine wamependekeza mashahidi hawa wawili ni sehemu ya kanisa. Pengine, mashahidi hao wawili wanaashiria kanisa zima katika kazi yake ya kinabii kama inavyokusudiwa kufanya ushuhuda wake wa uaminifu ulimwenguni katika uso wa mateso na upinzani. Sasa, sababu kadhaa za kuhitimisha hili ni, kwanza kabisa, kwa kuitwa mashahidi wa Mungu katika mstari wa 3, kwa kwenda nje katika ulimwengu na kushuhudia, hii ndiyo kazi sawa kabisa ambayo kanisa lilitarajiwa kufanya nyuma katika sura ya 2 na 3. Na kwa hiyo, moja ya masuala nyuma katika sura ya 2 na 3 ilikuwa kwamba kanisa, angalau baadhi ya makanisa ya mwaminifu, walikuwa mashahidi wa kufanya maafikiano ya Kirumi.

Makanisa mawili yaliyokuwa yaaminifu yalikuwa yakiteseka kwa sababu ya ushuhuda wao mwaminifu na kukataa kwao kuridhiana. Kwa hiyo, wazo la ushuhuda ni moja tulilojulishwa huko nyuma katika sura ya 1. Hivyo ndivyo Yesu alivyofanya. Yesu alikuwa shahidi mwaminifu.

Antipa ni shahidi mwaminifu katika sura ya 3 ambaye anakufa kwa ajili ya imani yake. Yohana sasa anashuhudia mambo haya aliyoyaona. Makanisa katika sura ya 2 na 3 yanakusudiwa kutekeleza ushuhuda mwaminifu kwa Yesu Kristo ulimwenguni licha ya upinzani na mateso.

Lakini tatizo lilikuwa kwamba makanisa mengi katika sura ya 2 na 3 yalikuwa yameingiliana na ulimwengu wa kipagani hivi kwamba yalikuwa katika hatari ya kupoteza kabisa ushuhuda wao kama hawakuwa tayari. Jambo la pili la kuzingatia ni kwamba mashahidi hawa wawili katika kifungu hiki wanatambuliwa katika mstari wa 4 kama vinara viwili vya taa. Mwandishi kwa hakika anatumia lugha kutoka kwa Zekaria sura ya 4 kuwatambulisha kama mizeituni miwili.

Lakini pia wanatambulishwa na vile vinara viwili vya taa kutoka kwa Zekaria 4 na kutoka hekaluni. Dalili nyingine ya kutumia sanamu ya hekalu kutumika kwa kanisa ni vinara vyao viwili. Lakini kwa kuwatambulisha kwa vinara viwili vya taa, mojawapo ya funguo za kuelewa hili ni kurudi kwenye sura ya 1 katika mstari wa 20 ambapo vinara vya taa ambavyo Kristo alitembea katikati yake, vile vinara vya taa vya dhahabu, vilitambuliwa kuwa ni makanisa saba.

Na hivyo kwa kuwatambua mashahidi hawa wawili, na tutaauliza kwa nini wawili kwa muda mfupi tu, lakini kwa kuwatambulisha mashahidi hawa wawili kama vinara viwili vya taa, kutokana na kile ambacho tumeona hadi sasa katika mstari wa 20 na utambulisho katika sura ya 2 na 3 ya makanisa kama vinara vya taa, basi tunapaswa kuelewa mashahidi hawa wawili kama mfano wa kanisa zima lakini katika huduma yake ya kinabii, lakini katika huduma yake ya kinabii. Kwa hiyo mada ya ushuhuda, pamoja na uhakika wa kwamba Yohana tayari ametambua vinara vya taa kuwa makanisa huko nyuma katika sura ya 1, nadhani, hutuongoza kwenye mkataa kwamba mashahidi hawa wawili wanafananisha kanisa zima la kushuhudia. Na tena, wanapofanya hivi, hii hairejelei kipindi fulani tu katika siku zijazo, bali inarejelea, ninaichukua, kwa ufahamu wa Yohana wa kile ambacho kanisa linapaswa kuwa likifanya kuanzia siku yake mwenyewe hadi Kristo atakaporudi kukamilisha historia na malipo na kuwathibitisha watu wake.

Katikati ya hayo, kanisa linapaswa kufanya kazi kama shahidi mwaminifu, hata katika uso wa uadui na mateso makali. Sasa, kama hii ndio kesi, swali linalofuata ni, je, kwa nini nambari ya pili? Kwa nini mashahidi wawili tu? Ikiwa Yohana hatangi kuwa halisi, kwa nini isiwe saba au kumi au nambari fulani kama hiyo? Labda kuna angalau uwezekano mbili, na zinaweza zisiwe za kipekee. Kwanza kabisa, tena, kurudi kwenye Agano la Kale, kulingana na kitabu cha Kumbukumbu la Torati, ili kesi iweze kushikamana, ili ushuhuda ushikamane mahakamani, kulingana na kitabu cha Kumbukumbu la Torati, inahitaji mashahidi wawili au watatu.

Na hivyo kwamba ingefaa kikamilifu. Mandhari ya ushuhuda, kanisa likiwa shahidi, Yohana anarudi kwenye Agano la Kale na kuchota dhana hii katika Kumbukumbu la Torati, sasa akiwaona mashahidi wawili kulingana na masharti katika Kumbukumbu la Torati kwamba lazima kuwe na mashahidi wawili au watatu. Uwezekano wa pili ni unaporejea sura ya pili na ya tatu, ni makanisa mawili tu yaliyokuwa yaaminifu katika ushuhuda wao.

Na tuliona wengine watano walikuwa wanaafikiana kwa kiasi fulani. Ni makanisa mawili tu, Smirna na Filadelfia, yalipongezwa kwa ushuhuda wao wa uaminifu katika mateso. Hii inaweza pia kutoa mfano wa Yohana; kwa maneno mengine, makanisa hayo mawili yalikuwa kielelezo cha kile ambacho kanisa lingepaswa kuwa cha ushuhuda mwaminifu usiobadilika ulimwenguni.

Kwa hiyo, wote wawili pamoja huenda wakaeleza kwa nini Yohana anawaonyesha mashahidi wawili tu. Zaidi ya hayo, tunapouliza swali la nini uhusiano kati ya mashahidi wawili wakati huo na hekalu nyuma katika sura ya 11, mstari wa kwanza na wa pili, hekalu ambalo lilipimwa, labda haya, kama tulivyoona Yohana akifanya mara kadhaa, hii ni mitazamo miwili tofauti au njia mbili tofauti za kutazama kitu kimoja. Hilo ndilo kanisa ambalo limehifadhiwa lakini linakabiliwa na mateso.

Kanisa ni hekalu ambalo limehifadhiwa na Mungu ambamo Mungu anakaa, lakini pia linakabiliwa na mateso. Sasa, ninalitazama kanisa kwa mtazamo tofauti, kutoka kwa maoni ya ushuhuda wake mwaminifu. Na angalia muunganisho mwingine pia.

Pia kuna muunganisho na uhusiano na hekalu. Katika moja na mbili, kanisa linaonyeshwa kwa uwazi na hekalu, lakini ukweli kwamba linatambulishwa na kinara cha taa kutoka Zekaria 4, ambayo ni maono ya hekalu la Mungu. Zekaria 4 ni mojawapo ya vifungu vya Agano la Kale ambavyo viko nyuma ya Ufunuo sura ya 11, na mashahidi wawili katika kuwatambulisha kwa mizeituni na vinara viwili vya taa vinapendekeza uhusiano katika suala la hekalu.

Kwa hivyo, taswira ya hekalu haimaliziki katika mstari wa pili. Inaendelea na maelezo ya mashahidi wawili kwa kutumia kinara cha taa kutoka sura ya 4 ya Zekaria. Kwa hivyo, katika mstari wa kwanza na wa pili, wanaonekana kutoka kwa mtazamo wa hekalu na makanisa, na sasa wanaonekana katika mstari wa tatu na kufuata kutoka kwa mtazamo wa kanisa la uaminifu la kushuhudia. Dalili moja ya kile wanachofanya inapatikana katika mstari wa tatu tayari.

Na kabla hawajafanya lolote, Yohana awaeleza kuwa wamevaa nguo za magunia. Hii inaweza kupendekeza wazo la toba lakini pia inaweza kupendekeza wazo la kuomboleza kwa sababu ya hukumu. Kwa hiyo, mashahidi wawili tayari wanaonyesha ni nini na ni jukumu gani la msingi, angalau katika sura ya 11, ni kwamba watafanya.

Na huo utakuwa ni ujumbe au huduma ambayo kwa hakika italeta hukumu. Na kwa kweli, hivyo ndivyo mtu anapata katika mstari wa nne na wa sita. Mashahidi wawili wanaoashiria kanisa kisha wanaanza huduma yake au wanaelezwa kuwa wanashuhudia, na cha kushangaza, kile kinachotokea katika mstari wa tano na sita ni kwamba hawaonekani kuwa na mafanikio katika uinjilisti.

Na si kwamba hawafanyi hivyo; ni tu, hiyo si hoja ya Paulo. Hoja ya Yohana ni kuonyesha, kama tulivyosema, jinsi kanisa lilivyo au msingi wa kitheolojia ni nini. Je, kanisa na ushuhuda wake wa mateso yanahusiana vipi na kile kilichotokea katika sura ya nane na ya tisa na hukumu za baragumu? Sura hizi zinaelezea hilo kwa undani zaidi. Kwa hiyo sasa hukumu za baragumu katika sura ya nane na tisa zinahusiana na ushuhuda wa mateso wa kanisa.

Ndiyo sababu Mungu anamimina hukumu yake juu ya wanadamu katika sura ya nane na ya tisa ni kwa sababu ya kukataa kwao kanisa aminifu la kushuhudia na hata mateso yao na hata kuliua kanisa aminifu. Kwa hiyo angalia katika mstari wa tano, mtu akijaribu kuwadhuru, moto hutoka katika vinywa vyao na kuwala adui zao. Mstari wa sita, kama tulivyokwisha tazama, watu hawa wana uwezo wa kufunga anga ili mvua isinyeshe.

Na wana uwezo wa kuyageuza maji kuwa damu, hasa hayo, na kuipiga ardhi kwa tauni yoyote wanayoitaka, ambayo inaonekana kurejea sura ya nane na tisa. Kwa hivyo wazo hapa sio sana kwamba tunapaswa kufasiri haya kihalisi na kwamba kutakuwa na kipindi cha wakati wakati hakuna mvua. Lakini tena, mwandishi anakumbuka maandiko ya Agano la Kale.

Anakutaka ukumbushe huduma ya Eliya na Musa na sasa uone kwamba kanisa la kushuhudia katika sura ya 11 sasa linafanya jukumu sawa. Na kwa hivyo hukumu ya sura ya nane na tisa ni jibu la wazi la kukataliwa kwa shahidi mwaminifu wa mashahidi hawa wawili katika tano na sita. Sasa tulisema kwamba inaonekana, katika aya ya nne na ya sita, mashahidi hawana kizuizi na bila kupingwa katika ushahidi wao.

Na inasema mtu yeyote anayejaribu kuwadhuru kwa kweli atakuwa chini ya mapigo. Sura ya nane na tisa. Hata hivyo, kuanzia mstari wa saba, tukio linabadilika ghafula.

Katika saba, shahidi anaonekana kuwa ameisha, na mnyama anatoka kwenye shimo, ambaye anaweza kuwapinga na kuwaua. Sasa, hapa kuna mambo kadhaa kuhusu mnyama huyu. Tutaona kwamba tukio hili la mnyama akitoka katika kuzimu na kuwaua, kutajwa huku kwa muda mfupi kwa mnyama anayefanya hivi kutafunuliwa kwa undani zaidi katika Ufunuo 12 na 13, ambapo mnyama anatoka katika bahari ili kuwatesa na kuwadhuru watu wa Mungu.

Kwa hiyo, sura za 12 na 13 zitapanua kwa undani zaidi mstari wa saba. Lakini kuna mambo kadhaa kuhusu mnyama na kuzimu ambayo tutaangalia kwa undani zaidi katika sura ya 12 na 13. Kuzimu, au kuanzia na mnyama, mnyama kwa kweli ana historia ndefu katika maandiko ya apocalyptic ya Kiyahudi, lakini katika Agano la Kale lenyewe, mnyama huyo ni sura ya pepo, takwimu mbaya mara nyingi huhusishwa na kukandamiza, kwa kutumia mataifa ya Agano la Kale ya kukandamiza na kukandamiza mataifa yanayowakandamiza Mungu. na kuwadhuru watu wa Mungu.

Kwa hiyo sanamu hii ya mnyama ni ile ambayo tayari inamjia Yohana ikiwa na historia ya matumizi na tafsiri na kujitambulisha na watawala waovu na milki mbaya zinazokandamiza na kuwadhuru watu wa Mungu. Na sasa Yohana anamtumia mnyama huyo tena, pengine kurejelea milki nyingine yenye kukandamiza, isiyomcha Mungu, yenye kuabudu sanamu. Na kwa siku yake, hiyo ingekuwa milki ya Kirumi.

Tayari tumeingizwa kwenye shimo katika sura ya tisa, ambapo takwimu hizi za nzige hutoka kwenye shimo. Shimo pia lina historia ya maana na matumizi ambayo hubeba nayo katika matumizi ambayo Yohana anayatoa. Na ni kusema, mnyama alionekana kama nyumba au gereza la viumbe waovu wa pepo.

Kwa hiyo, kwa kusoma juu ya mnyama anayetoka kwenye shimo, wasomaji sasa wanatambua chanzo cha kweli cha mateso yao. Na ni kusema, si kitu kidogo kuliko roho ile ile, roho ile ile ya mpinga-Mungu, roho ile ile ya kukandamiza, mbaya, ya kishetani ambayo iliongoza serikali nyingine na mataifa na watu na watawala kuwadhuru watu wa Mungu na kuwapinga watu wa Mungu sasa inatenda tena kuwapinga watu wa Mungu katika kanisa la karne ya kwanza, katika umbo la karne ya kwanza, angalau katika umbo la milki ya Kirumi. Na tutaona zaidi kuhusu hilo.

Tutarudia jambo hilo katika sura ya 12 na 13. Lakini kwa kustaajabisha, basi, yaonekana, mnyama huyo anapata ushindi ili, kama tulivyosema katika mstari wa nne na wa sita, wale mashahidi wawili waonekane kuwa hawawezi kushindwa, lakini sasa mnyama huyo anapata ushindi ili mashahidi wawili waonekane kuwa dhaifu. Njia ya kuangalia hii, nadhani, ni kwamba inajaribu kusoma hii kama akaunti ya mpangilio au hadithi ya mfululizo ya mashahidi hawa wawili.

Hiyo ni, kwanza kabisa, kutakuwa na kipindi cha wakati ambacho watafanikiwa, halafu hawawezi kushindwa. Na kisha kutakuwa na kipindi cha muda, kipindi kifupi ambapo wao ni kweli katika mazingira magumu. Badala yake, nadhani hatupaswi kuchukua hili kwa uhalisia mkali kama vile mlolongo wa matukio au maendeleo ya muda.

Badala yake, napenda kile Richard Bauckham alisema kuhusu hili. Msomi mmoja wa Uingereza alisema kwamba pengine njia bora ya kuchukua sura ya 11 ni kuiona si kutabiri mfululizo wa matukio katika maisha ya kanisa bali zaidi kuisoma kama mfano kuhusu kile ambacho kanisa linapaswa kufanya. Hiyo ni, badala ya kuona kanisa kuwa na kipindi cha mafanikio na kisha kuwa katika mazingira magumu, ni afadhali kusoma hii kama kwa mara nyingine kuona kanisa kutoka mitazamo miwili tofauti.

Kwa upande mmoja, kanisa litalindwa na hata halitashindwa, wakati kwa upande mwingine, bado litakuwa chini ya mateso mikononi mwa ulimwengu. Kwa upande mmoja, italindwa na haiwezi kushindwa. Kwa upande mwingine, bado iko katika

hatari ya kushambuliwa na kuteswa na Milki ya Roma na mataifa mengine yasiyomcha Mungu.

Kwa hivyo, nadhani Bauckham anaweza kuwa sahihi. Aina hii ya kazi ni kama mfano wa kile ambacho ni kweli kuhusu kanisa. Je, kanisa linadumishaje ushuhuda wake mwaminifu? Je, inatekelezaje ulimwengu wake? Litakuwa haliwezi kushindwa na kutekeleza ushuhuda wake.

Wakati huo huo, itakuwa hatari kwa mateso na kifo. Jibu la mashahidi wawili wanaouawa ni mara mbili. Kwanza kabisa, maandishi yanatuambia wanaacha miili yao bila kuzikwa.

Katika karne ya kwanza, hii ingekuwa ishara ya aibu au aibu kubwa kutozika mwili. Kwa hivyo, hii ni aina ya tusi juu ya matusi. Kwa hiyo, lingekuwa tusi kubwa kuacha miili yao nje mitaani.

Sio jambo la kuchukiza sana, tena, kama tusi. Mji ambao wameachwa wazi na bila kuzikwa unaitwa Mji Mkuu. Kwa kweli, inaitwa idadi ya mambo.

Kwanza kabisa, inaitwa Mji Mkuu. Neno ambalo mahali pengine linatumika kwa Babeli, na tunapofikia neno hilo mahali pengine, haswa katika sura ya 17 na 18, tutaonyesha kwamba Babeli, katika kesi hii, labda ilikuwa kanuni ya jiji la Roma. Lakini katika sura ya 16, mstari wa 19 wa Ufunuo, sura ya 17, mstari wa 18, katika sura ya 18, mstari wa 10, na 16, na 18, na 19, na mstari wa 21, wote wa sura ya 18, tunapata marejezo ya Jiji Kuu linalorejezea Babiloni, ambalo labda linapaswa kulinganishwa na Roma.

Walakini, jiji hapa pia linaonekana kuwa jiji la Yerusalemu kwani, katika mstari wa 8, linaelezwa kama mahali ambapo Bwana wetu anasulubiwa. Na zaidi ya hayo, inatambulika kama Sodoma na Misri. Kwa hiyo, kile kinachoonekana kuwa kinaendelea ni kana kwamba mwandishi anaiunganisha miji hii yote kuwa jiji moja kubwa linalopingana na Mungu, na ambaye anawapinga na kuwakandamiza watu wa Mungu, hivi kwamba unakaribia kuwa na mji wa kupita muda, ambao sasa umejumuishwa katika Rumi, lakini ulijumuishwa katika miji mingine mikubwa, kama vile Misri na Sodoma.

Na tunafahamu habari za Misri kuwa ni milki ya uonevu, isiyomcha Mungu, yenye kuabudu sanamu, na Sodoma kuwa mji sawa na uovu, na hata Yerusalemu, mahali ambapo Yesu Kristo aliuawa na kusulubishwa kwa ajili ya ushuhuda wake mwaminifu ili kwamba sasa yote hayo yanamwilishwa na kufungwa huko Rumi. Lakini hii pia inaruhusu kutumika zaidi ya Roma kwa mji mwingine wowote; yaani, mji huu upo hadi ujio wa pili, na mji mwingine wowote unaojali kujumuisha uasi na uovu na ibada ya sanamu na kuwakandamiza watu wa Mungu unafaa kabisa kile tunachokipata hapa. Lakini sasa, ishara inayopata utimilifu wake, hasa katika Rumi, lakini popote

pale palipo na mji wa uasi, wa kuabudu sanamu ambao unamkataa Mungu na kuwatesa watu wake.

Ufafanuzi mmoja uliweka jina hili kuwa jiji la ulimwengu. Kwa hiyo, la kwanza ni kwamba katika mji huu ambao umewatesa na kuwaua watu wa Mungu, wanaacha miili bila kuzikwa, ishara ya matusi na aibu, ishara ya aibu. Jambo la pili wanalofanya ni kusherehekea.

Wanafanya karamu na kufurahi kwa sababu watu hawa wawili wamewaletea mateso na madhara. Rejeo la zile siku tatu na nusu ambazo walilala wafu kabla ya mwisho, katika mistari ya 11 na 12, watafufuliwa, zile siku tatu na nusu labda inakusudiwa kukumbuka ile miaka mitatu na nusu, lakini labda vile vile takriban kipindi cha wakati ambacho Yesu Kristo mwenyewe alilala kaburini hadi ufufuo wake. Sasa, watu hawa wamelala wamekufa barabarani kwa ajili ya mashahidi hawa wawili kwa muda wa siku tatu na nusu, wakiongoza kisha kwenye mistari ya 11 na 12, ambapo wanainuliwa mbele ya ulimwengu mzima na ili kila mtu aone.

Dhana ya ufufuo hapa ni moja ya uthibitisho. Kwa hiyo sasa, katika mistari ya 11 na 12, hapa ndipo watakatifu wanathibitishwa kwa ajili ya ushuhuda wao wa kuteseka. Tathmini ya walimwengu juu yao katika Aya zilizotangulia katika sura ya 11 ni ya kukataliwa, kuteswa, kuuawa, na kufurahi kwa sababu ya kifo chao, na sasa hukumu hiyo inatenguliwa kwa maana fulani, na mashahidi hawa wawili wanainuliwa na wanathibitishwa mbele ya macho ya walimwengu wanaotazama.

Kwa kuzingatia hali ya apocalyptic na ishara ya ishara hapa, hakuna haja ya kuvumbua njia za kisasa kwa ulimwengu mzima kuona mashahidi hawa watatu, kama vile TV ya setilaiti au kamera ya wavuti au kitu kama hicho. Yote haya yamependekezwa, lakini tena, mwandishi anafanya kazi na ishara ya apocalyptic, na inabidi tujikumbushe nini wasomaji wa kwanza wangeelewa wakati wa kusoma hii, na hawangekuwa na wazo la baadhi ya teknolojia yetu ya kisasa. Kwa hiyo suala zima ni hili linakusudiwa kwa urahisi kuwakilisha uthibitisho wao, na kwa kweli, andiko lililo nyuma ya hili, linaposema, kwa muda wa siku tatu na nusu walilala barabarani, na watu wakiwatazama, wakafanya karamu, kisha katika mstari wa 11, lakini baada ya siku tatu na nusu pumzi ya uhai kutoka kwa Mungu ikawaingia, wakasimama kwa miguu yao.

Hii ni karibu neno moja; sehemu kubwa ya mstari huu inatoka kwenye Ezekieli sura ya 37 na mstari wa 10, ambapo Israeli walipata kifo kwa sababu ya uhamisho, na sasa Mungu anaahidi siku ambayo pumzi yake itaingia ndani yao na watasimama. Picha ya mifupa iliyokauka sasa inakuja pamoja, na inasimama kwa miguu yake. Sasa, lugha hiyo inatumika kutumika kwa mashahidi ambao wamethibitishwa.

Mnyama huyo aliwaua. Ulimwengu ukafurahi juu yao. Hukumu ya ulimwengu ni kwamba walikuwa wameshindwa, na ushahidi wao ulionekana kuwa bure.

Sasa, Mungu huwathibitisha kwa kuwainua na kuwapa uhai, akionyesha kwamba ushahidi wao mwaminifu kwa kweli haukuwa bure. Kwa hakika, nitaonyesha baadaye kwamba kifungu hiki kinaendelea kwa undani zaidi katika Ufunuo 20 na 4-6 katika kifungu kinachojulikana sana cha Ufalme wa Milenia. Baada ya kupaa mbinguni katika mstari wa 13 na 14, hasa katika mstari wa 13, tunapata tukio hili la kuvutia ambapo, kufuatia ufufuo, sasa tunapata tetemeko la ardhi, na sehemu ya kumi ya jiji hili kubwa linaanguka.

Jambo la kustaajibisha ni kwamba, ingawa angalau sehemu ya kumi ya jiji hilo ilianguka na watu 7,000 waliokuwa wakiishi katika jiji hilo wakafa kutokana na tetemeko hilo la ardhi, wengine wote waliogopa au kuogopa, nao wakamtukuza Mungu mbinguni. Sasa, kumekuwa na mijadala mingi juu ya jinsi tunapaswa kuelewa jibu hili. Kwingineko, lugha hii wakati mwingine hutumika katika muktadha wa mwitikio wa uongofu.

Kwa hiyo, wengine wangependekeza kwamba wale ambao hawakuuawa wameongoka. Wanampa Mungu utukufu. Hilo ndilo jambo lile lile ambalo watu walikataa kufanya mapema katika sura ya 8 na 9 katika kujibu, kwa mfano, kwa hukumu za baragumu.

Walikataa kutubu. Walikataa kumpa Mungu utukufu. Sasa, wengine wanampa Mungu utukufu.

Wengine wanaelewa kuwa ni kukiri tu kwa kulazimishwa kwa enzi kuu ya Mungu, kama vile mtu anavyoona katika Wafilipi 2:9-11. Kwa mfano, kila goti litalazimika kuinama. Kila ulimi ukiri kwamba Yesu ni Bwana, na baadhi yao kwa wokovu.

Lakini wengi wanaelewa maandishi hayo kama ibada ya kulazimishwa. Wengine wangechukulia jambo hilo kama kukiri enzi kuu ya Mungu, ambayo si lazima kuwe na toba ya kweli au kugeuka kwa kweli. Labda tunapaswa kuelewa hili, ingawa, kwamba labda tunapaswa kuelewa kama yote mawili-na kwamba baadhi ya majibu yatalazimika kukiri, lakini kwamba baadhi ya haya yanapaswa kueleweka kama kumpa Mungu utukufu katika suala la toba ya kweli.

Sasa, Richard Bauckham anaelewa kwamba watu hawa wanatubu kweli. Kutoa kwa Mungu utukufu ni kweli tendo la toba, lakini wanafanya hivyo kwa kuitikia ushuhuda mwaminifu wa mateso wa kanisa. Kwa maneno mengine, Richard Baucom anasema sura ya 8 na 9 haikuleta toba.

Kwa maneno mengine, hukumu haileti toba. Je! Ni ushuhuda wa uaminifu wa kanisa ambao hatimaye utaleta toba ya mataifa. Ugumu pekee hapa ni kwamba jibu la kumpa Mungu utukufu haliji kwa jibu la shahidi mwaminifu, lakini linakuja kwa kujibu tetemeko la ardhi na hukumu ya mwisho.

Kwa hiyo kimsingi, tulicho nacho mwishoni hapa ni kwamba hata katikati ya hukumu ya Mungu, wengine huishia bado kuitikia toba. Sasa, ninachotaka kuangalia baadaye ni mwanzoni mwa mstari wa 15, tarumbeta ya mwisho hatimaye itapulizwa. Tutaanza sehemu inayofuata kwa kuangalia baragumu ya saba.

Huyu ni Dk. Dave Mathewson katika mafundisho yake kuhusu kitabu cha Ufunuo. Hiki ni kipindi cha 16 cha Ufunuo 11, Hekalu, na Mashahidi Wawili.